

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 19.

(489.)

Vol. 21.

satellite 1-416

Thursday,

November 24,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

Dvacet let Satellitu a jiná výročí

Stará pravda říká, že nejlepším fotbalovým rozhodčím je ten, kterého není na hřišti vidět. Něco podobného je i s novinami. V pozadí je řada lidí, kteří nejsou vidět. Špatné je, když něco nefunguje, to je hned znát. V poslední době velice pocítujeme nepřízeň kanadské pošty. V létě jsme dostali omluvu od prezidenta kanadské pošty za stávkou a za škodu, kterou nám tato stávka způsobila. To jsme netušili, že skutečný horor nás teprve čeká. Věci, které fungují, pak bereme za samozřejmost. Po celých dvacet let jsme u jedné tiskárny, která tiskne zároveň *Korea Times*. Je na ně spolehnouti a většinou, když jdou noviny jeden večer do tiskárny, jsou druhý den na poště. Pak trvá čtrnáct dnů až tři týdny než noviny dorazí k čtenářům.

Za novinami stojí řada lidí. Jsou to přispěvatelé, korektoři, autoři článků, spolupracovníci. Lidé, kteří nám dávají své mínění, kteří je kritizují, čtenáři, kteří podporují noviny předplatným, podniky a firmy, které v nich inzerují. A jestliže některé noviny takto existují víc jak dvacet let, je oslava dvacátých narozenin zároveň poděkováním všem, kteří nám v minulosti pomohli a uvědomují si, že to není samozřejmostí. Mnohé z nich jsem v životě neviděl anebo je znám pouze přes e-mail či telefon.

Původně jsem předpokládal, že při této příležitosti bude v kostele sv. Václava i křest mé jediné knihy *Řetěz bláznů*, která bude obsahovat i DVD *...a andělé jeho bojovali*; tato poslední věc se v nakladatelství trochu zpozdila, takže na večer uslyšíme pouze ukázky z knihy a bude možné si ji objednat. V průběhu večera budou na pořadu krátké vzpomínky, rozhovory s pamětníky, ukázky z filmu, fotografie a živá hudba, pohoštění, a závěrem i dárky pro vylosované účastníky večera. Zároveň bych chtěl poděkovat českému vysílání *Nové vize* za pořad, který k tomuto výročí uvedla premiérově v sobotu 19. listopadu 2011.

Den 10. prosince, kdy se oslavy v Hale kostela svatého Václava konají, je také Světovým dnem lidských práv. Letos odešli dva moji vrstevníci, signatáři Charty 77, jež jsem osobně znal: Markéta Fialková a Ivan Martin Jirous, který byl přesně před rokem na návštěvě zde v Kanadě. Snad bychom měli vzpomenout i na ně a připomenout si, že svoboda tisku a slova není samozřejmostí.

Podívejme se tedy na jubilejní roky:

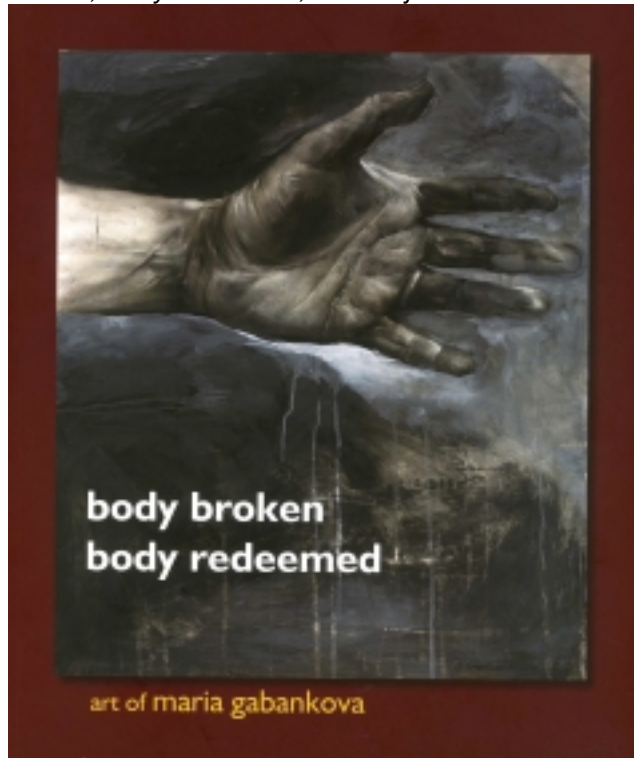
Rok 2011

Dokončení knihy *Řetěz bláznů* pro nakladatelství *Eman* v ČR. Předmluvu má na starosti Jan Kozlík, s kterým jsem byl vyloučen z Komenského evangelické fakulty v roce 1972. Obrazy jsem si půjčil z dvou posledních výstav své manželky Marie Gabánkové *Podobenství těla* v Hradci Králové a *Puzzle* v Torontu. Kniha bude doplněna filmem: *...a andělé jeho bojovali na DVD*. Křest knihy je stanoven na jaro 2012.

***

Rok 2006

Příprava obrazové publikace Marie Gabánkové *body broken, body redeemed*, která vyšla v roce 2007 v

anglickém nakladatelství *Piquant*. Obrazy pocházejí ze dvou výstav v roce 2004 a 2005 na *Redeemer University College* v Ancasteru a *Institute for Christian Studies* v Torontu.

***

Rok 2001

21. číslo Satellitu se objevilo na internetu 15. listopadu 2001. Jednalo se o první pokus. Tehdy jsme neměli ještě vlastní internetovou adresu. Vyhledávání bylo poměrně komplikované a v té době nebyl internet ještě zdaleka tak populární jako dnes. Rovněž připojení na internet bylo pomalé a totéž platí i o počítačích. První

vydání v PDF se objevilo na internetu o dva roky později. Od té doby lze vyhledat všechna čísla na internetu a doufáme, že se nám tam podaří dodat na internet i zbytek novin od roku 1991.

Nejprve jsme měli internetovou adresu *www.satellite1-416.com*. Nyní máme čtyři internetové adresy. K původní přibýly postupně ještě: *zpravy.org*, *zpravy.ca* a letos slovenská verze *spravvy.ca*.

Kromě toho můžete na internetu nalézt i zpravodajství z hokeje, když před hlavní adresy dáte tři písmenka nhl a tečku. Například *nhl.zpravy.ca*. Zde bývá záznam závěru torontského utkání v Národní hokejové lize. Dále jsou zde rozhovory s českými a slovenskými hokejisty, fotografie a komentáře.

Od roku 2005 máme také stránku věnovanou Novému divadlu; tu naleznete, když dáte před naši adresu slovo divadlo (např. *divadlo.zpravy.ca*). Další důležitou webovou stránkou je kalendář (*kalendar.zpravy.ca*). Zde bývají všechny události v komunitě v chronologickém pořadí, včetně barevných upoutávek, které můžete nalézt i v našich novinách v černobílé verzi.

***

LENKA LICHTENBERGOVÁ NA JEDNÉ Z PRVNÍCH DIGITÁLNÍCH FOTOGRAFIÍ Z ROKU 1997

Rok 1996

Chtěl jsem uvést, že Satellite jako jedny z prvních novin začal používat digitální fotografii. Při ověřování tohoto faktu, jsem však zjistil, že to bylo až v srpnu 1997. Jednalo se o fotoaparát Sony s rozlišením 640x480, který fotil na 3,5 palcové diskety. Na jednu disketu se vešlo asi 30 snímků. Jednou z prvních obětí byla zpěvačka Lenka Lichtenbergová. Tento fotoaparát mně byl odcizen v Palermu v roce 2003. Následoval pak další fotoaparát Sony, který ještě někdy používám, protože má vynikající teleobjektiv.

***

Redaktor Aleš Březina
vás zve
na oslavu
20. výročí Satellitu,

1991 2011

která se bude konat
v sobotu 10. prosince 2011 v 19 hodin
v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave. v Torontu
Křižovatka Dufferin St. a Bloor St. West

Program:
Hudba, čtení z připravované knihy *Řetěz bláznů*,
poezie a krátké filmy.
Vstupné dobrovolné
Akce je také jako fundraising pro noviny.

Rok 1991

15. dubna vyšlo první číslo Satellitu. V Čechách bylo zvykem, že pokud začal vycházet nový časopis, objevilo se nejprve nulté číslo. Tentokrát jsem šel ještě dál a udělal jsem kromě nultého čísla ještě minus první a minus druhé. Takže prakticky první číslo Satellitu vyšlo až v červenci. Byl to osmistránkový měsíčník. První číslo bylo zaplacené z kreditní karty, kterou jsem pak mohl splatit díky tomu, že jsem vybral peníze za inzerci. Tímto způsobem postupovalo vydávání během prvního

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 6

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 21
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00.
3. září 2011 v 15:00 na Masaryktownu.
Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metodě (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Vianočné bohoslužby: 24. 12. 2011 v 16:30.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky- neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery- neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 19. listopadu v 10 hod.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 19. listopadu v 17 hod.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 20. listopadu v 11 hod.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby: budou oznámeny.

Nová sokolská sezóna:
Cvičení pro děti je každou sobotu
od 15:30 do 18 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;
Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,

Informace: Hana Jurasek:
905/838-5269

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto
Otvoreno: Streda 15:00-17:00
Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org
www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskutuje sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund (CPF) for our publishing activities.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

24.11. (čt.) 8:40 a 10:00
Český chlapecký sbor z Hradce Králové
v Loretto Abbey v kapli kláštera
101 Mason Blvd., Toronto.
***

24. 11. (čt) 18:00
Mír v duši
Filmový festival EU
The Royal - 608 College St.
***

26.11. (so) 10:00
Bazar Slovenského kostola sv. Pavla
1424 Davenport Rd.
***

26. 11. (so) 19:00
Mikulášská zábava
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269
***

27.11. (ne) 17:00
Jan Novotný, Piano
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.
***

3.12. (so) 18:00
Zahájení výstavy
Vladěny Krykorkové
Laurier Gallery in Liberty Village
113 Jefreson Ave.
***

10. 12. (so) 15:30
Sokolské dětské vánoce
601 Magnetic Dr., Unit 21, North York
Hana Jurasek: 905/838-5269
***

10.12. (so) 19:00
20 let Satellitu
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.
***

18. 12.(ne) 13:00
Vianočný koncert
Klub Martina Rázusa
Hala kostola sv. Pavla
1424 Davenport Rd.
***

28.12. (st) 20:00
30.12. (pá) 20:00
31. 12. (so) 20:00
Čardášová princezna
St. Lawrence Centre for the Arts
Toronto Operetta Theatre
416/366-7723
***

2012
4.1. (st) 20:00
6.1. (pá) 20:00
7.1. (so) 20:00
8.1. (ne) 14:00
Čardášová princezna
St. Lawrence Centre for the Arts
Toronto Operetta Theatre
416/366-7723
***

14. 1. (so) 18:00
Sokolský potluck
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269
***

22.1. (ne) 17:00
Profesor Iain Scott
Audio-vizuální prezentace z českých oper
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.
***

5.2. (ne) 14:00
Šibřinky pro děti
Sokol Toronto
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Hana Jurasek: 905/838-5269
***

Zemřel malíř Jozef Gabánek

V Britské Kolumbii, ve vancouverské nemocnici St. Joseph zemřel 22. listopadu 2011 ve věku 88 let Jozef Gabánek. Milovaný manžel Antonie Laníkové-Gabánkové, otec Marie a Jana a dědeček Kamily a Tomáše. Doposud žijí v Seattlu jeho bratři Ján a Karol, zatímco sestra Hedvika a bratři Peter a Pavol již zemřeli.

Jozef byl talentovaný umělec, který namaloval řadu pěkných portrétů (včetně Vladimíra Krajiny a guvernéra pro Britskou

Kolumbii Jacka Nicholsona) a zachytil poezii přírody v množství kreseb a obrazů, které jsou součástí kanadských a mezinárodních uměleckých sbírek.

Narodil se v Budapešti 23. dubna 1923, vyrůstal na Slovensku. Po druhé světové válce studoval na pražské AVU, kde potkal rovněž talentovanou malířku Antonii Laníkovou, která se stala jeho manželkou. Společně pracovali a vystavovali jako profesionální umělci v Československu, Kanadě a Spojených státech.

Jozef rovněž miloval studium cizích jazyků, kterému se věnoval do konce života. V mládí byl vězněm československým komunistickým režimem za odpírání vojenské služby. Jeho odvaha, pasivní rezistence a křesťanská víra byly inspirací všem, kdo ho znali.

Bude postrádán rodinou a mnoha přáteli. Vzpomínka na Jozefa Gabánka se bude konat v prosinci v St. Columba Presbyterian Church ve Vancouveru.

mg

***

Naši milí krajanovia!
pozývame všetkých vás

na Bazár 2011,

**Slovenskej cirkvi Evanjelickej cirkvi a. v.
dňa 26. novembra 2011,
v sobotu ráno od 10.00 hodiny.**

Ako minulé roky, ponúkame výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, pálivé i nepálivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú. Rezance, rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky, vianočné obličky a mnohé iné.

Počas BAZÁRU 2011 budete môcť ochutnať jedlá zakáľáčkovej kuchyne a presvedčiť sa o najvyššej kvalite našich výrobkov, pri zachovaní ich tradičných receptov.

Pripravili sme pre vás aj hodnotnú tombolu.

Bazárová hala sa nachádza v prízemí kostola

sv. Pavla, Slovenskej cirkvi Evanjelickej a. v. na 1424 DAVENPORT Rd.

100 metrov na západ od križovatky Davenport Rd. a Dufferin Str.

Prosíme vás, väčšie nákupy si objednávajte už teraz.

Tel.: 416/658-9793.

SOKOL TORONTO

Spoločenská činnosť v roku 2011

Podpojte náš evičebný program, príďte s rodinou a priateľmi na

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA

Sobota 26. listopadu 2011 ve 19:00 hod.

Lístky: \$25.00 Studenti : \$10.00

Možnosť zakúpení večere: ktorí sa bude podávať od 19:00 hod., hudba začne hráť ve 20:00 hod.

Prinesť dárky, Mikuláš je bude rozdávať;
K tanci hraje skupina Miro Letka

V hale kostola Sv. Václava

496 Gladstone Avenue, Toronto

Veškeré informácie a predpredej lístkov

Kamila Bia: (416) 663-2382

Hana Jurásková: (905) 838-2541

Klub Martina Rázusa v Toronte

Vás pozýva na vianočný koncert
sviatočných melódii a kolied

dňa 18. decembra 2011 o 13:00 v priestoroch Evanjelického a.v.
slovenského kostola sv. Pavla na 1424 Davenport Rd., Toronto

Vstupné \$15, deti zdarma

Cez prestávku si môžete zakúpiť obed (zabíjačkové špeciality)

Koncertom Vás bude sprevádzať Collegium Musicum Toronto

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské veľvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát v Torontu

Czech General Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Winnipeg, MB

Honorary Consul: Wiliam Randa

310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:

B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,47 CDN \$
1 CDN \$	18,29 Kč
1 EUR	1,39 CDN \$
1 CND \$	0,72 EURO
1 US \$	1,03 CDN \$
1 CND \$	0,97 US \$

Universal Currency Converter - 20. 11. 2011

1 CDN \$	18,39 Kč
1 EURO	25,50 Kč
1 US \$	18,92 Kč
ČNB - 18. 11. 2011	

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com
www.zpravy.ca
www.zpravy.org
www.spravy.ca

***

Předchozí číslo v PDF

www.18.satellite1-416.com
www.18.zpravy.ca
www.18.spravy.ca

***

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

***

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
www.divadlo.zpravy.ca

***

NHL

Závěr utkání a rozhovory s hráči
českého a slovenského původu
www.nhl.zpravy.ca

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

11.11.11.11

Letošní 11. listopad byl zvlášť zajímavý. K třem jedenáctkám výročí formálního konce 1. světové války v 11 hodin 11. 11. v roce 1918 přibyla letos čtvrtá (to se stane jen jednou za sto let). Píše se rok 2011 a tím se údajně dostalo 11. hodiny 11. listopadu 2011 zvláštní důležitosti. Mělo to být datum prakticky zaručující úspěch všemu, co jste v ten den dělali, ať už jste uzavírali miliardovou transakci nebo hráli hokej (střední útočník Toronto Maple Leafs Philippe Dupuis je přesvědčen, že kdyby 11. listopadu Toronto hrálo, určitě by býval skóroval (byla by to bývala jeho první branka za Toronto). Také jsme viděli v různých místech po světě, hlavně v Asii, dvojice lidí (tu a tam i stejného pohlaví) slibovat si lásku až za hrob. Odvážní lidé, kteří se nedali svést z cesty statistickými překážkami: tuhle jsem v televizi slyšel - pravděpodobně si to úplně přesně nepamatují - že v Hollywoodu před svatební cestou vstupuje do manželství jen asi 25% "svatebčanů" a jen asi polovina z nich manželství vydrží celý jeden rok.

Ale o tom vlastně nechci psát. Už asi padesát roků 11. listopadu před jedenáctou hodinou ranní si vyhledám místo před

torontskou starou radnicí. Skoro všude ve světě si v tom okamžiku lidé připomínají nejen konec první světové války, ale i oběti všech válek, které tuto údajně poslední válku následovaly, vzdají hold všem, kteří v těch válkách bojovali na obou stranách barikády a zamýšlí se nad absurdností záminek (unešení Heleny, zastřelení následníka trůnu...) často pochodujících při přehlídkách jako důvody vyvražďení desítek milionů lidí a zrušení světadílů. Do této listopadové tradice jsem se zamiloval brzy po příchodu do Kanady. A teprve teď si začínám uvědomovat proč. V mém podvědomí se prolínají (i když na české straně legie tvořili Zbřehové z rakousko-uherské armády a Kanaďané bojovali za mateřské impérium) oběti československých legií (hlavně v Rusku) se ztrátami kanadských jednotek ve Francii. Kanadské ztráty byly brutální - ve skvělém životopisu Josepha Schulleho Laurier *The First Canadian* jsem našel tento popis situace v roce 1915 (překlad): *Na konci května dvanáct tisíc Kanaďanů bylo zabito, zraněno nebo byli nezávěsní v oblacích plynu a kráterech po granátech v St. Julien, Festubert a Givenchy. Praporek Princezny Patricie, první praporek v linii, byl téměř vyhlazen. I když to ani netušili, i Kanaďané se zasloužili o zrod Československa. Vidím před očima fotografii skupiny Bohemian Detachment of the 223rd Battalion, Canadian Expeditionary Force, který vznikl brzy po začátku první světové války a tedy několik let před vznikem československého státu. A ještě jiné fotografie vidím před očima: stovky československých legionářů z Ruska pochodujičích Winnipegem v červnu 1920 na cestě domů; fotografie Kanaďanů českého a slovenského původu z velkých měst i z míst jako Iron Springs nebo Fort William, v uniformách kanadské armády, kteří se dobrovolně přihlásili do armády na začátku druhé světové války. Vzpomínám na 11. listopady posledních padesáti let, kdy mezi pochodujícími veterány před starou torontskou radnicí jsem zahlédl i tváře přátel, nejčastěji vojáků z druhé světové války na východní frontě, Vladimíra Dufka, bratří Kytlů a Josefa Hynka, ale také Pavla Skoka a Tibora Gregora a - myslím - i Františka Tesaře, Rudolfa Sadloně a zakladatele kanadské obce legionářské, italského legionáře, Václava Peřinu. Užsviční svlékli uniformy, už všichni se (s výjimkou Josefa Hynka, který tak nádherně popsal československé legie v první světové válce a Františka Tesaře, který z Nigerie psal neuvěřitelné milostné dopisy své budoucí ženě v ČSR) vytratilí do noci. V Kanadě - pokud vím - vedle Josefa Hynka a Františka Tesaře žijí ještě dva krajané, kteří bojovali v druhé světové válce, Josef Svatoň a Karel Wolf. Všem čtyřem byl loni tehdejší generálním konzulem České republiky v Torontu, Richardem Krpačem předán Záslužný kříž ministra obrany ČR.*

Na letošní listopadovou vzpomínku se mi moc nechtělo: únava dlouhého života a silný studený vítr radily zůstat doma. Ale pak jsem na CNN slyšel, že průměrně 16 (ale mohlo to být i 18) amerických veteránů spáchá denně sebevraždu. Jak bych mohl nejit? Zdálo se mi, že letošní vzpomínky se zúčastnilo víc lidí než jiná léta. Foukal silný studený vítr a odnášel projevy, písně, recitace, orchestrální hudbu pryč od ztichlého zástupu, takže většina těch, kteří nestáli v blízkosti účinkujících, byla odkázána na svoji představitost, což pro pravidelné návštěvníky nebylo nesnadné. Program, včetně projevů (letos to byl torontský starosta Rob Ford), se rok od roku mění jen málo. Ani prosté (a snad proto tak působivé) verše *In Flanders Field*, kde rostou vlčí máky nechyběly. Jen ti veteráni byli jiní než před dvaceti lety. Jen hrstka těch, kteří bojovali v největší (zatím) válce lidské historie, pochodovala studenou Královninou ulicí. A nikdo z našich.

Josef Čermák

***

Kanadský státní dluh nebude snížen

Kanadský ministr financí Jim Flaherty oznámil, že Kanada kvůli zhoršující se ekonomické situaci nesplní stanovený cíl snížení státního dluhu. V následujících dvou letech se předpokládá, že dluh naopak naroste o dalších 16 miliard dolarů, a ministru Flahertymu se tak nepodaří splnit vládní závazek o vyrovnaní rozpočtu do roku 2014. Státní dluh Kanady, který se od podzimu 2008, kdy nastala ekonomická recese, zvyšoval, nyní dosahuje 55,6 miliard dolarů. Aktuálně se připravují další úsporná opatření, která by pomohla snížit rozpočtový schodek. Ministr Flaherty kvůli hroziícímu zpomalení ekonomického oživení v Kanadě oznámil, že vláda učiní další snížení na dani ze mzdy, kterou plánovala zavést od 1. ledna, aby rychleji snížila rozpočtový schodek. Jako další opatření na podporu pracovního trhu vláda dočasně podpoří výrobní a zpracovatelský sektor a zaměstnanost v malých firmách, prodlouží fungování iniciativy na podporu starších pracovníků v zaměstnání a jejich školení. Dále podpoří program na ochranu zaměstnanců, kdy například firma zaměstnancům nabídne sníženou pracovní dobu do zlepšení situace na trhu místo propouštění. Dlouhodobé plány v rámci Kanadského ekonomického akčního plánu se zaměřují především na výzkum, podporu středně velkých společností a jejich spolupráci s univerzitami, studentské půjčky a granty, PPP projekty a další opatření.

www.fin.gc.ca

***

Kanada láká doktorandy

Ministerstvo občanství a přistěhovalectví oznámilo, že díky programu Federal Skilled Worker Program / Le programme fédéral des travailleurs qualifiés udělí tisíce mezinárodním studentům doktorandského studia povolení k trvalému pobytu v Kanadě. Od 5. listopadu letošního roku tak mohou studenti, kteří již mají za sebou minimálně dva roky studia na uznávané kanadské univerzitě, podávat své žádosti. Studenti, kteří v průběhu posledních

12 měsíců již ukončili své doktorandské studium, mají též možnost podat žádost. „Doktorandští studenti hrají důležitou roli v ekonomice země. Jsou aktéry vývoje a inovací a zároveň šíří znalosti učením mladších studentů. Tato iniciativa pomůže kanadským univerzitám udržet a nalákat nové mezinárodní studenty, a tak zvýšit konkurenceschopnost naší země v porovnání s dalšími ekonomikami, které se zaměřují na vzdělání,“ řekl minister Gary Goodyear. Mezinárodní doktorandští studenti tvoří čtvrtinu všech studentů doktorandského cyklu zapsaných na kanadských univerzitách.

www.cic.gc.ca

***

Položen základní kámen Velvyslanectví a rezidence

Ve čtvrtek 27. října byl za účasti paní velvyslankyně Kanady Valerie Raymond, zástupkyně Prahy 6 a ředitele generálního dodavatele společnosti Hochtief položen základní kámen nové budovy Velvyslanectví Kanady a oficiální rezidence kanadského velvyslance. Velvyslanectví Kanady i oficiální rezidence velvyslance nadále zůstanou na území Prahy 6, ale po dokončení stavebních prací se sestěhují do objektu na adrese Ve Struhách 95/2. „Jsem velmi potěšena, že po mnoha letech pronajímání jak budovy Velvyslanectví, tak oficiální rezidence velvyslance, jsme našli ideální nemovitost v Praze 6, která je vhodná pro umístění Velvyslanectví i oficiální rezidence velvyslance a zároveň bude sloužit k propagaci diplomatických a obchodních vztahů mezi Kanadou a Českou republikou,“ uvedla v této souvislosti paní velvyslankyně. Rezidence velvyslance Kanady vznikne rekonstrukcí dvoupatrové dobové vily postavené v letech 1889-1890 podle projektu vídeňských inženýrů Miksche a Niedzielskiho. Přílehlý hospodářský objekt byl stržen a na jeho místě bude postavena nová budova velvyslanectví. Kolaudace celého projektu se očekává v roce 2013.

Kanadská mozaika vydává Kanadské velvyslanectví v Praze

***

Translations

EVA MESTICOVÁ

**Certifikovaná
překladatelka**

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

SUNDAY NOVEMBER 27 AT 5 PM Nocturnes in the City **St. Wenceslaus Church 496 Gladstone Avenue Toronto**

JAN NOVOTNY PIANO RECITAL
ONE OF THE BEST INTERPRETERS OF CZECH COMPOSERS

Program

Jan Ladislav Dusik (Dussak)
Sonata F sharp major op.61 Elegia harmonique
- Lento patetico. Tempo agitato
- Tempo vivace e con fuoco

Jaroslav Jezek
Sonata (New York 1941)
- Allegretto moderato - Lento - Allegro. Presto
- Tempo di polka

Intermission

Bedrich Smetana Czech Dances
Furiant - Šlepicko (Little Hen) - Oves (Oats) - Medved (The Bear)
- Čabalicka (The Little Onion) - Dupák (The Stamp Dance) - Hulán
(The Lancer) - Obkročák (The Step Dance) - Sousedská
(Neighbours' Dance) - Skocná (Jumping Dance)

Refreshments after the concert

SMETANA **JAROSLAV JEZEK** **JAN LADISLAV DUSIK**

Info a rezervace: 289 234 0264

Terezín

Nevím, kde na žebříčku pozornosti věnované českým bydlištěm je Terezín. V Torontu rozhodně na velmi předním místě. Letos se terezínskými židovskými dětmi zabýval program Slovanského departmentu Torontské univerzity 8. listopadu 2011, organizovaný profesorkou Veronikou Ambrožovou. Z pozvánky jsem měl dojem, že jde o vzpomínku na *Kristallnacht* (9. - 10. listopadu 1938, noc zbesilého nacistického ničení židovských domovů, obchodů a synagog), ale datum té noci bylo pouze podnětem pro vzpomínku na židovské děti v terezínském ghetu, které už *potom nikdy neviděli motýla*. Ten verš je citátem z nádherné básně Pavla Friedmana nazvané *Motýl*, jedné z nejsmutnějších, které znám, v níž Friedman popisuje posledního motýla, který Terezín opustil:

*Ten poslední ten zcela poslední
tak sytě hořce oslnivě žlutý
snad kdyby slunce slzou zazvonilo o
bílý kámen
taková žlut'...*

A o kousek dál:

*na sedmý týden už tu žiji-
pampelišky tu na mne volaj
i bílá větev v dvoře kaštanu
motýla jsem tu neviděl
ten tenkrát byl poslední...*

Letošní vzpomínka na *Departmentu slovanských jazyků a literatur* byla zahájena úřadujícím vedoucím oddělení Maximem Tarnawským. Pak vystoupila Lenka Lichtenberg, pražská rodačka, která studovala hlas na pražské hudební konzervatoři a získala akademické tituly na University of B.C. a na York University, a vystoupila v programech *Yiddish a kantorské hudby* na festivalech a v divadlech 25 zemí. Jedno z alb, která jí letos vyjdou, nese název (v překladu): *Písně pro dýchající zdi*, a je souborem liturgických písní, nahraných v českých a moravských synagogách. Lenka Lichtenberg zasvětila svoji současnou kariéru židovské hudbě k uctění památky své matky, která své dětství strávila a přežila v Terezíně. Na tomto programu jsme ji slyšeli nejprve v *Žalmu 121: Esa Einai (I Will Lift My Eyes)*, *Dremlen Feygl (Holocaust Song from Vilna)* a podruhé, v *El Male Rachamim (Prayer for the Dead)*. Mezi jejími dvěma vystoupeními

představil Ivan Kalmar, zástupce vedoucího *Departmentu antropologie*, účinkující: Yuri Dojč, kanadský fotograf slovenského původu, známý svými portréty kanadských vojáků druhé světové války a projekty jako *Americké sny*, promítl svůj dokumentární film *Last Folio*, bolestných záběrů slovenských židovských obětí nacismu, zvukového záznamu části antisemitské řeči prezidenta Slovenského štátu, v níž se Tiso vychloubá slovenskými zákony, jimiž byla dlážděna cesta do Terezína a Osvětimi. Na tu řeč jsem si vzpomněl, když jsem se na Torontském filmovém festivalu evropské unie jen pár dní později díval na český film *Protektor* a zvláště na okamžik, kdy rozhlasový reportér Emil Verbata má přečíst odsouzení mužů, kteří zavraždili Reinharda Heydricha, poděkovat Gestapu za zatýkání, týrání a popravy českých lidí a přísahat věrnost Hitlerovi. Emil - hlavně proto, že jeho žena byla židovka - v rozporu se svým přesvědčením - kolaboval s nacisty, ale v okamžiku (ve skoro stejném životním okamžiku, ve kterém Tiso svůj osud spojil s Hitlerovým), kdy se měl ztotožnit s režimem, který znásilnil jeho domov, na rozdíl od Tisa, odmítnutím, podepsal vlastní rozsudek smrti.

Jedním z paměťhodných okamžiků večera byl text Jiřího Weila *Žalozpěv pro 77,297* (počet Židů deportovaných nacisty z Protektorátu Čechy a Morava), kterou v anglickém překladu Davida Lightfoota s hlubokým pochopením textu přečetla herečka, romanopisec, zpěvačka, vizuální umělkyně a rozhlasová pracovnice, Marilyn Lightstone. Program uzavřela úřadující ředitelka jednoho ze sponzorů večera, *Centra pro evropská, ruská a evropsko - asijská studia*, Anna Korteweg.

Program byl jedním z řady vzpomínkových programů, věnovaných těm, kteří v Terezíně *nikdy neviděli jiného motýla*. Byla to tato báseň - anebo snad spíš kniha *I Never Saw Another Butterfly*, která inspirovala kanadskou houslistku, skladatelku a zpěvačku Ruth Emmet Fazal, aby zkomponovala *Oratorio Terezín*, skladbu, v níž smísila básně z knihy *I Never Saw Another Butterfly* s pasážemi z bible. *Oratorio Terezín* mělo premiéru v Torontu 1. listopadu 2003 a zatím nejslavnější přestavení v newyorské Carnegie Hall 8. února 2007, na němž

účinkoval padesátičlenný orchestr a zpívalo víc než 150 zpěváků.

O tom, jak *Oratorio Terezín* vznikalo a o jeho vítězné cestě světem byl natočen film *I WILL NOT DIE*. Těmi slovy končí jiná báseň, napsaná v Terezíně, která rovněž přežila. O těch básních a povídkách, uveřejněných v táborovém časopis *Vedem*, Václav Havel napsal, že *jsou důstojným připomenutím hodnot, překonávajících čas, smrt a zmar*. Ve filmu se objevilo i několik bývalých terezínských vězňů, mezi nimi John Freund (jehož pozvání vděčím za příležitost film vidět) a George Brady.

Ještě jedna vzpomínková oslava spadá - jakkoliv nepřímo - do rámce doby, poznamenané obludností hákového kříže, v tomto případě vyznačující se hlavně tím, že jde o děti, které Terezínu unikly. 26. května 2006 se na *Innis College* v Torontu konal vzpomínkový večer k 100. narozeninám Nicholase Wintona, anglického makléře, kterému se - s pomocí českých institucí - v březnu 1939

podařilo z již okupované Prahy doslova unést stovky židovských dětí. Mezi těmi, které unikly Terezínu, buď s Wintonem nebo jinými cestami, jsou dva nositelé nejvyššího kanadského vyznamenání, Peter Newman a Joe Schlesinger, a vynikající jednotlivci, jako Hana Gartnerová. Večer byl organizován tehdejším Generálním konzulem České republiky v Torontu, Richardem Krpačem a Britským generálním konzulem v Torontu.

Josef Čermák

***

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny**

24. 11. 2011 ve 2:00

Příští číslo vyjde:

15. 12. 2011

Uzávěrka: 8. 12. 2011

PRAGUE

Bistro

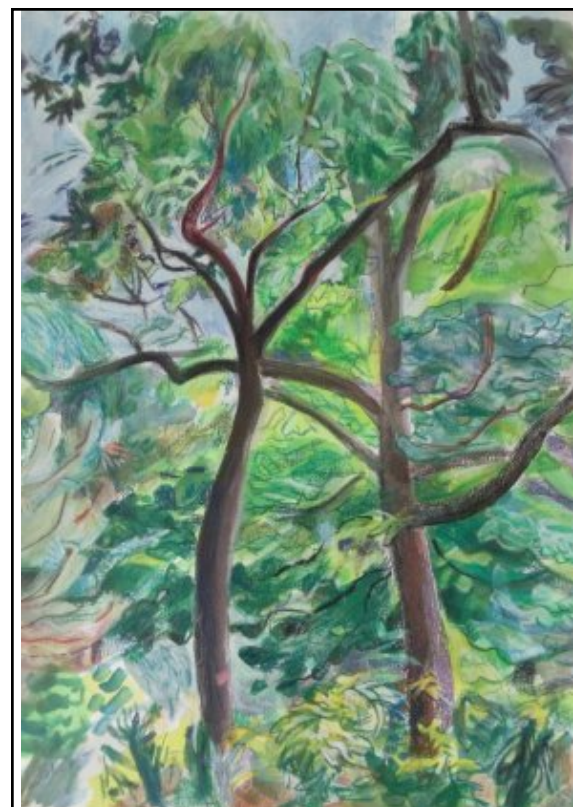
Since 1968

NOW OPEN FOR DINNER!
THURSDAY
FRIDAY
SATURDAY

416.504.5787
638 QUEEN ST. WEST
TORONTO, ON
CATERING@THEPRAGUE.CA
WWW.THEPRAGUE.CA

Nikolette Jakovac
exhibits gouache paintings
done in High Park. She says
that while painting in sun,
shadow, wind and warmth,
she finds forests and
wilderness in this amazing
park.

www.nikolart.ca

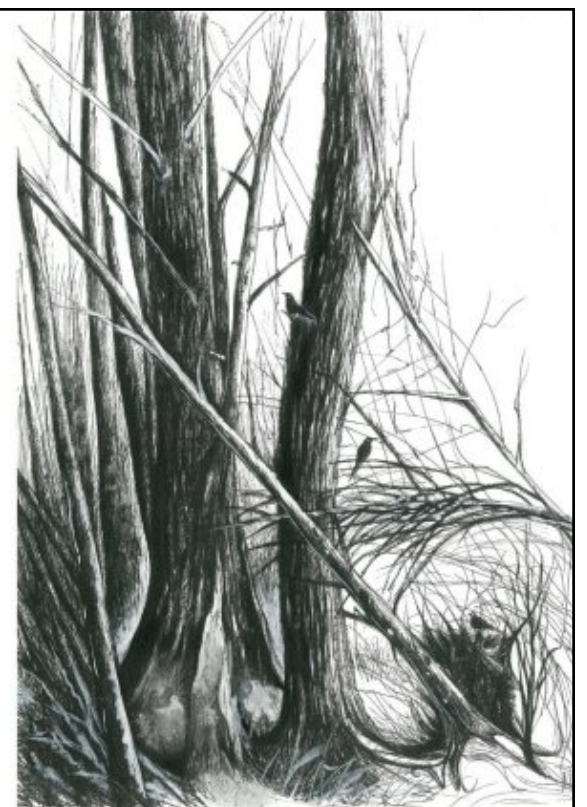
Vladyana Krykorka
is an artist, designer and
illustrator of children's books.
She loves trees and enjoys
drawing scenes around
Georgian Bay. Her latest
books will also be available
at the gallery opening.

www.vladyana.ca

Laurier Gallery in Liberty Village invites you to the
OPENING
Saturday December 3rd, 2011
6-9 pm
Artists will be present
Show continues to December 11, 2011

Hours Mon. - Fri. 11 - 5pm
Saturday & Sunday
Dec. 10th & 11th 2-5pm
Join the artists for coffee on the last day,
December 11, 2-5pm

Laurier Gallery
113 Jefferson Ave.
Toronto M6K 3E4
(S. of King, E. of Dufferin)
416 232 0217

Dvacet let Satellitu

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

DIGITÁLNÍ NÁVRH PLAKÁTU NA POČÍTAČI. TEHDY SE TATO TECHNIKA BRALA JAKO ŽERT.

roku. Druhým rokem již řada statečných předplatitelů uvěřila, že by noviny mohly přežít dalších 365 dní a tak mohly začít vycházet jako čtrnáctideník. Další změnou bylo, že přibýly další čtyři stránky. V té době také fungovala spolupráce s Janem Hrabínou (Hombre) a každé ráno jsme dělali zpravodajství z NHL, což bylo i zdrojem dalších příjmů. Od začátku se Satellite tiskl v korejské tiskárně KT Publishers. Letos tedy oslavujeme také dvacet let spolupráce s touto tiskárnou.

***

Rok 1986

Masarykův ústav a Československé sdružení v Kanadě zakoupily první počítače značky *Macintosh*. Tyto počítače neměly pevné disky (hard discs). Vše se

MACINTOSH Z ROKU 1986

dělalo na dvou disketách, z nichž na jedné byl program (800 kb) a na druhé (400 kb) byly vznikající noviny. Tehdy nebylo ani české či slovenské písmo na počítači. To se postupně vytvářelo. Tisklo se nejprve na jehličkové tiskárně. Teprve v druhé polovině roku 1986 se koupila za deset tisíc dolarů laserová tiskárna, která byla v kanceláři Sdružení. Vytisknutí poloviny stránky trvalo jednu hodinu. Celé noviny se tiskly zhruba 12 hodin. V praxi to vypadalo asi tak, že se udělala horní polovina první stránky a s tou jsem jel na kole do 4 km vzdálené kanceláře Sdružení. Vložil jsem disketu do počítače, začal tisknout, pak jsem jel domů dělat spodní polovinu strany. Tímto způsobem se noviny mohly udělat během jedné noci od pěti večer do osmi hodin ráno. Takto připravené noviny se odvezly do tiskárny. Výhodou bylo, že tehdy pošta noviny doručila do druhého dne. Dnes máme noviny odeslané do tiskárny za dvacet minut, ale pošta je doručí za tři týdny.

***

1981

Po příchodu do Kanady jsem chtěl začít pracovat v

KONGRES SVU V BOSTONU: MANŽELÉ ŠKVOREČTÍ PRVNÍ POLOVINA 80. LET - REPORTÁŽ BYLA V ND.

novinách. Překvapilo mne, že v mém kanadském vízu bylo místo pobytu určeno do Ottawy a že sponzorem je *Czechoslovak Association of Canada*, což, jak jsem se později dověděl, bylo *Československé sdružení v Kanadě*. Na torontském letišti mne čekal pan Reiniš z Kitcheneru a po týdnu jsem se ocitl v Ottawě, kde mě rodina Tomčíkových poskytla ubytování. Na práci v novinách to však nevydávalo. To byl říjen 1980. Po měsíci jsem začal chodit do školy a paní Pinkeová mi zajistila malé přivydělání úklidem v obchodu s elektronikou. Podařilo se mi spáchat dva články, jeden pro *Západ* a druhý pro *Národní politiku* v Mnichově, a začal jsem spolupracovat s ottawským televizním vysíláním, které vedl Arnošt Wagner. Práce tehdy bylo pomálu a krajané mi radili: „Napřed si musíš udělat

DR. KAREL JAŘÁBEK A ONTARIJSKÝ PREMIÉR DAVID PETERSON (KOLEM ROKU 1985)

ekonomickou základnu a pak si můžeš cestovat, jak budeš chtít...“ Neposlechl jsem je a vydal se stopem na cestu přes jih Spojených států do Kalifornie a pak na sever přes Vancouver až na Yukon. Na ekonomickou základnu čekám dodnes.

Výsledkem byla poslední povídka z připravované knížky *Řetěz bláznů - Kosmický cyklista*. V okamžiku, kdy jsem ji dopsal, tak mi někdo řekl, že v *Novém domově* hledají redaktora. Zavola jsem tam a když jsem dostal k telefonu doktora Karla Jeřábka, tak zvolal: „Vás nám sem sám pán Bůh poslal.“ A tak jsem se stal v září Léta Páně 1981 za plat 7500 kanadských dolarů ročně zaměstnancem Masaryk Memorial Institute Inc. Noviny se tehdy tiskly v *68 Publishers* nebo-li v nakladatelství u Škvoreckých a na toto období velice rád vzpomínám.

***

1976

Na počátku bylo slovo. Spíše zpráva v Československém rozhlase a tolik úspěšně papouškovaná volovina, že vše je o penězích. Jedna z těch zpráv říkala, že Holandsko je na tom ekonomicky tak špatně, že si nemůže dovolit natočit ani jeden celovečerní film. Tuto zprávu odvysílala stanice *Hvězda* a já jsem vzplanul spravedlivým hněvem. V ten okamžik jsem se rozhodl natočit celovečerní film. V časopise *Film a doba* jsem objevil inzerát, že někdo prodá východoněmeckou kameru AK16. Objektivy byly skvělé. Cena přiměřená, 6000 Kčs. Vybral jsem z vkladní knížky polovinu dědictví a odjel stopem do Českých Budějovic. Zpátky jsem se vrátil výjimečně autobusem. Měl jsem kufr s kamerou, stojan bez kamery a baterii k motocyklu, která měla pohánět kameru. Teď již zbývalo jen natočit celovečerní film. Koukal jsem na to jako v Jiříkově vidění. Koupil jsem si tedy za 66 Kčs film a za dalších 33 Kčs jsem ho nechal vyvolat. Podle toho jsem dospěl k závěru, že dvě a půl minuty filmu stojí sto korun. Za desetinu měsíčního platu se dalo tedy natočit pět minut filmu. Za dva roky by se tímto způsobem dal udělat film celovečerní. Jelikož byl i nějaký ten odpad, vyšlo natáčení na tři roky a stačilo se to do památného roku 1976.

Když člověk potřeboval natočit moře, tak nestačilo Máchovo jezero. Ve čtvrtek jsem vzal patnácti-kilogramovou kameru a odjel na výpadovku za Prahu. Přes Drážďany a Berlín jsem jel stopem celý den a noc, až jsem se dostal do Stralsundu. Tam jsem vypotřeboval ty dvě a půl minuty za 66 Kčs a zase celou noc a celý den jsem jel stopem domů. Pak jsem kotouč odnesl do

Fotochemya týden jsem trnul, jestli z toho něco zůstalo. A světe div se, zůstalo. A tímto způsobem vznikl tři roky film. Nesmělo se nic zkazit. Neexistovala repríza

PILOT KAREL KOTLÁŘ NA STROJI VELOREX 350 VELOREX BYL UŽIT VE FILMU ...A ANDĚLĚ JEHO BOJOVALI

nebo deset, dvacet natáčení. Vždy na ostro. Kdo tehdy mohl vědět, že z patnáctiletého Michala Kocába bude rocková hvězda. Jedině snad Miloš Rejchrt měl zkušenosti s filmem, protože hrál Aljošu v *Jirešově Žertu*. Konečně byl film sestřihán. Teď se musel ještě ozvučit. Doposud se pouštěl zvuk k filmu z magnetofonu Sonet B4. Podle zásady JPP (jedna paní povídala) jsem se dověděl, že na Pankráci existuje člověk, který má patent na lepení magnetické stopy. Skutečně existoval, a když jsem mu film přinesl, nevěděl, co si má myslet. Před tím měl zakázky pouze od Barrandova. Tohle se mu nestalo. Chvilí nevěřičně kroutil hlavou a pak za směšnou cenu 1000 Kčs mi magnetickou stopu nalepil. Nastala poslední fáze - ozvučení filmu. Stará promítačka, koupená v bazaru, nejen magnetickou stopu přehrávala, ale i na ní nahrávala. Bylo nutné to jen trochu synchronizovat. Ať jsem odpočítával okýnka, jak odpočítával, vždy se to po chvíli rozešlo a muselo se začít od začátku. Nakonec film s téměř pěti sty slepkami byl hotov. Došlo asi k dvaceti projekcím a když film viděli zástupci pražského undergroundu, kdosi pronesl: „Underground ano, ale takto ne!“ Bratislavský sochař V. H. však tvrdil, že se jedná o nejlepší film století. Asi jsem si svého díla vážil, když jsem ho táhl s sebou do exilu. Jenže zde zapadl někam na půdu a ležel tam přes dvacet let.

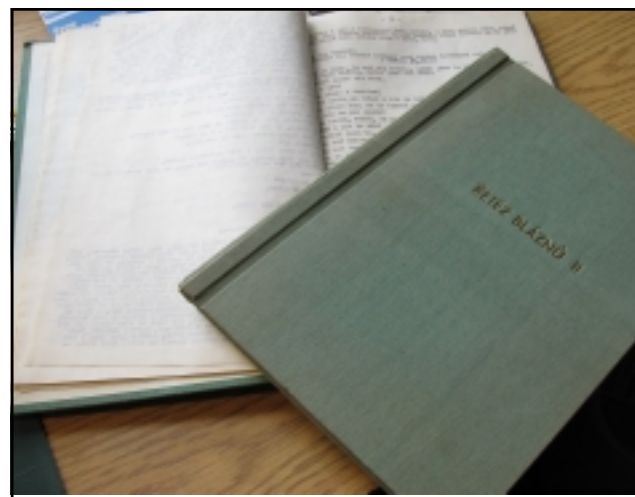
Teprve ke konci minulého tisíciletí se u mne zastavil Radovan Holub a já mu film pustil. On se zamyslel a řekl, že v Plzni je nový ředitel festivalu Ivan Jáchim a že tam mají sekci *Osamělí běžci*. A tak se film dostal poprvé na festival a díky Krátkému filmu na Barrandově a paní Šimové byl zrestaurován.

***

Rok 1971

V tu dobu začaly vznikat samizdaty, první povídky, básně, ale zároveň také první procesy. Důležitou součástí tvoření byl kopírák a nejlepší psací stroj byl ten, do kterého se vešlo aspoň sedm tenkých papírů a šest kopíráků. Skutečností bylo, že ta poslední kopie byla již těžko čitelná, ale o to byla cennější.

V tu dobu se také konal první Husákových monstrproces. Mezi obviněnými byli středoškolský profesor ing. Petr

ŘETĚZ BLÁZNŮ V SAMIZDATOVÉM VYDÁNÍ

Uhl, Petruška Šustrová, polistopadoví politici Jaroslav Bašta a Ivan Dejmal. Mezi obhájci byli i pozdější ministři spravedlnosti Otakar Motejl a Dagmar Burešová. Soudcem při procesu byl JUDr. Antonín Kašpar. Soud se konal na Karlově náměstí a začínal v osm hodin ráno. Po vzoru Andreje Sacharova jsme čekali před soudní místností. Pak následovaly dlouhé politické diskuse na chodbě. Občas se na procesu objevil i inženýr Rudolf Slánský, syn popraveného Rudolfa Slánského. Pravidelně tam býval Jan Šling, syn Otty Šlinga, odsouzeného k smrti ve stejném procesu se Slánským.

Vzpomněl jsem si na to, když jsem dostal oznámení, že Honza Šling dnes zemřel. Tak jsem měl tehdy z první ruky možnost slyšet i svědectví o tom, jak Antonín Zápotocký měl již podepsaný zatykač na jeho otce, ale při tom s ním mazal karty, jako kdyby se nechumelilo. V lidovém vyprávění však byl prezentován jako prezident dobroděj narozdíl od ukrutného Tondy Novotného. Honza však pasivně nepostával. Pronásledoval předsedu senátu JUDr. Antonína Kašpara a vždy se mu představil jako Jan Šling, syn popraveného Otty Šlinga. Jednou to předseda Kašpar nevydržel a zamknul se před ním na záchod. Osobně jsem zažil situaci, kdy jeho bratr na dotaz příslušníka StB, proč je zde, odpověděl: „Protože jste v padesátých letech popravili mého otce!“ Estébák se nedal odbýt a hbitě odpověděl: „Dejte si pozor, aby se něco podobného nestalo i vám!“ Od té doby až do dnešního dne jsem o Janu Šlingovi neslyšel, a v roce 1971, tedy před čtyřiceti léty, jsem psal první povídky.

***

Rok 1966

Poslední zastavení je někdy před 45 lety. Nevím, jestli to bylo v roce 1966 nebo v roce 1967. Doba normalizace se vyznačovala tím, že pro kotlety se chodilo do Zelinářství

a pro pneumatiky k řezníkovi, aspoň tak mi to vždycky říkal současný ministr vnitra Jan Kubice. V šedesátých letech zase psal Jan Hanuš o fotbale v Literárních novinách a Věda a technika mládeži psala o autostopu. Dokonce vyhlásila soutěž, kdo stopne nejstarší automobil. Vyhrála to nějaká kočka, která stopla Pragovku z roku 1924. Za odměnu byla vyfocená na první stránce časopisu. Můj strýc Josef z Kutné Hory měl Opla z roku 1934, který jezdil až šedesátikilometrovou rychlostí, ale předělal to na tudora a už to nebylo ono. S autem z roku 1934 bych se dostal do top-ten.

V tu dobu se dokonce nadšenci pokoušeli po vzoru polských kolegů vytvořit organizovaný autostop. Řidiči sbírali kupóny a stopaři se za ně vozili. Na konci roku se konalo slosování a vítěz získal nový automobil. Nápad to byl dobrý, ale neujal se. Pořádali se dálkové stopařské závody Praha-Brno-Praha. Dvakrát jsem skončil na druhém místě. Vždy jsem byl poražen dívkou, která měla lepší exteriér.

V té době stopaři používali různých triků. Muselo se přesně vědět, kde stát. Stopař nesměl být příliš agresivní, musel vypadat uboze, ale nikoliv špinavě. Osobně se mi osvědčila motocyklová přilba. Tehdy se jezdilo hodně na motorkách a přilba pro tandemistu nebyla povinná. Motocyklista viděl v takovém stopařovi s přilbou kolegu, nikoliv břídila, který mu v první zatáčce spadne a zastavil mu.

Přilbu jsem použil i při cestách na Balkán do Rumunska a Bulharska. Jednou, když jsem se z takové expedice vracel, zastavil mne poblíž Komárna celník. Byla mu nápadná moje přilba. Snažil jsem se mu vysvětlit, proč ji

OD ROKU 2001 JE NA INTERNETU I SATELLITE

mám a on to nechtěl chápat. Když jsem viděl, že ho těžko přesvědčím, tak jsem mu ukázal na vnitřek přilby, kde bylo napsáno MADE IN CZECHOSLOVAKIA. Naivní celník, který se nejmenoval Rousseau, však nechtěl ustoupit a vynesl svůj trumf: „To nic neznamená, mohl jste to ukrást našemu turistovi v zahraničí!“

V tu dobu mne napadlo udělat vědecký rozbor autostopu. Práce byla obohacena množstvím statistik. Nejrychlejší

měsíce byly březen a listopad, nejpomalejší prosinec a srpen. Spíš ze srandy jsem to poslal do tehdy prestižního časopisu *Věda a technika mládeži* a zapomněl jsem na to. Jednou ve čtvrtek přijdu do školy a spolužáci jsou rozrušení nad nějakým časopisem. V úžasu jsem zjistil, že je to VTM s mým článkem. Koupil jsem si za dvě koruny jedno číslo, ukázal ho svému bratrovi Jeronymovi a ten to označil za průšvih a že otec z toho bude mít pravděpodobně infarkt, abych to před ním pečlivě tajil. Jenže rodiče jsou nevyzpytatelní a otec Jeronym časopis objevil a koupil si ho na nádraží hned třikrát. Méně nadšený byl ředitel Střední průmyslové školy spojové techniky Čestmír Hledík, který mne chtěl později vyloučit ze školy, ale to již je rok 1967. A sám nedokáži dnes říci, jestli to bylo v roce 1966 nebo o rok později. Skutečnou vědeckou práci o autostopu a cenu ministerstva zahraničí in memoriam by zasluhoval můj bratranec Jiří Svoboda, který napsal o tomto tématu řadu knih ve speciálním jazyce a svět objel nejméně pětkrát. Jeho vědecké dílo se také tisklo u Škvoreckých. Jiří Svoboda byl největším českým stopařem všech dob. Skutečností však také je, že můj článek ve VTM byl prvním.

Každopádně přijďte na oslavy 10. prosince 2011 v 19 hodin v hale kostela sv. Václava. Je co slavit!

Aleš Březina

***

Oprava

Montreálský přítel, Alois Fogl, mne přísně a správně upozornil, že se známe desítky let a že bych tedy měl vědět, že jeho jméno je Fogl a ne Vogl, jak jsem napsal ve zprávě o valné hromadě Kanadského Sokola. Má pravdu. Zároveň opravuji křestní jméno faráře Blažka správně mělo být František. Moc se omlouvám!

Josef Čermák

***

The advertisement features a large image of a helicopter in flight. The text "A Beautiful Place to Fly" is prominently displayed in a serif font. Below the image, there is a white box containing the following information:

EDENVALE Aerodrome
 5195 Hwy 26 East
 Stayner, ON
 L0M 1S0

Helicopter Tours Coming Soon...
 For more information contact us at
 (705) 428-3112 or info@edenflight.com

Flight Tours, Flying School, Plane & Hangar
 Rentals, Restaurant on Site and Much More...

HOMECARE

(Division of Clinic of Biomedicine)

Pečování o rekonvalescenty a přestárlé za přijatelné ceny.

HANA KRÁLOVÁ

Diplomovaná praktikantka kvantové medicíny.

Léčba chronických a akutních onemocnění.

(Dr. D. Ghadiary MD.- USA.)

Pro více informací volejte *Kliniku biomedicíny v Torontu*

416/255-3325

**Potřebujete koupit rodinný domek v Torontu,
apartment na Floridě
nebo malou komůrku v Praze?
Nevíte, jak na to?**

**Zavolejte:
Viera Kononenková
Mortgage Specialist**

Royal Bank of Canada
T. 416-857-0330
F. 905-823-6047
viera.kononenkova@rbc.com

**Česká a slovenská televize
na internetu!**

Nyní OnlineTV1 v novém!
 nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com
 Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Vláda smogu

Ano, už je to tak, česká kotlina se celé dny dusí pod pokličkou setrvalé nízké oblačnosti a inverze, jak to výstižně vyjadřuje směrsměr kuchyňských a meteorologických pojmů. Ale ani čistá meteorologie našince nepotěší, neboť ten je prostřednictvím medií poučen, že zmíněný jev způsobuje nepříznivá povětrnostní situaci, ba přesněji, zhoršené rozptylové podmínky. A basta! Jde tady o takové jemné, eufemistické vysvětlení, něco jako že hromadnou dopravní nehodu způsobila mlha či námraza. Ve skutečnosti se jedná o prachspoustu výmluvu, o klamání sama sebe. Jako by tu člověk zůstával jen pasivní přihlížející. Ale jsme v tom opravdu zcela nevině?

To podstatné napoví samotné slovo smog, výraz zrozený ze smoke a fog, tedy kouře a mlhy. Jazykově je zde rovnoměrně rozdělena role zlých přírodních sil a omluvitelného antropologického příspěvku. No, a když už tak měníme obory, odskočme si od lingvistiky k právu. Zde nás nemile zaskočí kruté zjištění, že teprve při vzniku echt smogové situace je nastolena skutečná spravedlnost, neboť to co vyprodukuje, rozumějme, to co vypustíme do ovzduší, to si taky po zásluze vydýcháme. Je tak nastolen stav, kdy člověk nese plně důsledky svého počínání. A jak vidět, vůbec se mu to nezamlouvá. Spravedlnost mu zkrátka nevoní, spravedlnost ho dusí. V tomto případě doslova.

Zůstaňme ještě v rezortu spravedlnosti, totiž u otázky, zda je verdikt o kolektivní vině člověka oprávněný. Jinak řečeno, musíme se ptát, zůstaneme-li pro zjednodušení v kategorii jednotlivců, zda-li nejsou mezi námi tací, kteří produkují těch škodlivých emisí do ovzduší více, a tací, kteří méně.

Pro ilustraci vzpomenu svoji čerstvou zkušenost, kdy jsem na sídlišti oslovil cizího pána středních let s dýmající cigaretou na rtech. Nebylo to ode mne zrovna slušné. Popocházel totiž okolo svého nastartovaného autíčka zjevně ponořen do svých myšlenek, a tak jsem ho možná vytrhl i z nějakého důležitého soustředění.

„Pane típněte to. Máme tu přece smog.“

Pán se ukázal jako inteligentní člověk. Ihned pochopil o co mi jde. Vyfoukl labužnický kouř, aby bez zaváhání a bezelstně odpověděl: „Zahřívám motor.“

Tohle lakonické oznámení nesdělovalo pochopitelně žádnou novou věcnou skutečnost, přesto mi napovědělo, že dotýčný považuje proces zahřívání motoru za tak důležitý, že ho ani v čase vypjaté smogové situace nemíní rušit.

Inu, pravda pravdoucí, každý máme své priority. Avšak existují i takové společné. To pak radnice měst žádají řidiče, aby omezili jízdy autem, ba dokonce aby je vůbec nechali odpočívat. Jsou to ovšem žádosti zjevně mírné, bojácné. Konečně řidiči představují přeci jen důležité a háklivé voliče, a pak i sami konšelé přináleží do preferovaného motoristického klubu. A rovněž není zvláštní výjimkou, že výzvy k motoristické askezi mají přesně opačný efekt - řada spoluobčanů sešlápne plyn svého vehiclu právě proto, aby nemuseli během přemísťování například chůzí či hromadnou dopravou inhalovat nezdravý vzduch.

Smogová situace tak prozrazuje na danou společnost mnohem více, než bychom čekali. Je to vlastně takový sociologický test. A tak se nám potvrzuje, že jsme velmi svobodomyšlná pospolitost. Jsme rovněž velmi tolerantní společnost. Tolerantní i k vlastnímu sebepoškozování. Vždyť vdechování oxidů síry a dusíku a polétavého prachu s obsahem těžkých kovů a toxických organických látek nemá jen přechodné důsledky v podobě zdánlivě banálního podráždění sliznice, kašle a sizení, ale celkově oslabuje organismus a snižuje jeho imunitu. K onemocnění průdušek a plic tu již není daleko a souvislost nadržovaných toxinů v těle s nádorovými onemocněními je také dobře známa.

A jak je to s tou smogovou svobodou? První jsou na řadě nemocní, staří a ti nejmladší. Posléze dojde i na ostatní. Doporučení zdravotních a správních úřadů typu nevětrejte, nespórtujte, omezte pohyb ve venkovním prostředí, slyšíme teď denně.

Falešná svoboda některých a slabošská tolerance většiny však umožňuje přikládat pod tu naši pokličku i tuny smogu, který by pod ní být vůbec nemusely. Ale možná že čekáme ještě na jednu, poslední výzvu odpovědných orgánů. Na výzvu: „Nedýchejte! Škodí to zdraví.“

Avšak úplně nejdříve musíme přestat klamat sami sebe a svádět průšvih zvaný smog na přírodu. Bez našeho přičinění by totiž neexistoval.

z východních Čech

-m.petr- ©
listopad 2011

***

Evropa mi hýbe žlučí, z USA se nepoučí

Tajemství úspěchu demokracie nespočívá v tom, že lid sobě zvolí nejlepší z nejlepších, ale v tom, že zvolenci v určeném termínu z kapitánského můstku odcházejí.

USA, dodnes bezpochyby nejúspěšnější systém uspokojování lidských potřeb, má neoblomné prezidentské pravidlo *Osm let a dost*, aby prezidentu moc nezachutnala až příliš.

Tragikomedie italského premiéra Berlusconiho, v politice dvacet a na vrcholu vlády sedmáct let, budiž exkurzí do vládnutí a jak přivést zemi tak hezkou na buben.

Odbočím na jeden odstavec do moderních dějin svého rodného národa českého, kde je ilustrace dlouhověkého kormidelníka ještě výraznější než Berlusconi; tím příkladem je císař František Josef, narozen 1830, žil 86 let, z toho 68 let předsedal velké říši Rakousko-Uhersko, a s jeho úmrtím vzápětí zanikla i celá a slavná říše Habsburků.

Když se František-Josef stal císařem v roce 1848, byla počtem obyvatel i průmyslovou výrobou Františkova říše srovnatelná s mladými a demokratickými Spojenými státy. Za 68 let vlády Františka Josefa se v USA vystřídalo u kormidla v Bílém Domě sedmáct prezidentů, kteří postupně vybudovali z USA největší průmyslovou velmoc a zdvojnásobili populaci na 120 miliónů; když František Josef hasnul a Rakousko-Uherská říše s ním, byly mladé Spojené státy schopné postavit půlmiliónovou armádu, přepravit ji z Ameriky do Evropy, ukončit nekonečnou válku tří bratránců zvanou první světová a americký prezident Woodrow Willson přerozdělil Evropu. Tento příklad užívám k ilustraci bezvýhodnosti autokracie a úspěchu demokracie.

Berlusconi za sedmáct let nevytvořil, ale umožnil, aby se Itálie stala zemí penzistů, kterým vládnou penzisti zcela soustředění na blahobyt penzistů.

Italské ženy mají nejnížší počet dětí, 1.2 dítěte na jednu ženu.

Výchovu jedináčků Italové dovedli k takové dokonalosti, že 80% třicetiletých žije doma s rodiči.

Ti mladí, kteří odmítají žít pod rodičovským a státním deštníkem, odcházejí se svými nápady do zahraničí, aby ukázali, co dokážou.

Italové mají nejnížší produktivitu práce v Evropě a nejvyšší počet regulací podnikání. Znalci nazývají dnešní Itálii petrifikovanou, čili zkamenělou, a jiní zase gerontologickou, čili přestárlou za hranici oživení.

Jestliže si dnes evropští finančníci gratulují, že Itálii zachraňují před bankrotem, a že dokázali starého Berlusconiho odstavit od kormidla, toliko odkládají agónii finančního krachu, protože Itálie není Řecko, a není dost peněz na její záchranu.

Nemalá naděje pro novou, úřednickou či technokratickou, vládu spočívá v tom, že svedou na Berlusconiho ukvapené přijetí eura a promptně se vrátí k národní měně lira.

Ještě v roce 1999, když jsme prvně jeli s Evou na pobyt v Římě, jsme platili liru; pravda, bankovky byly větší než kapesník a mnoho nul za číslem na bankovkách - leč vláda si mohla dělat s liru, co chtěla a inflací kompenzovat nepoměr mezi prací a mzdou státních zaměstnanců. Dopusťte eura ubralo nuly z cen i platů, ale nezvýšilo počet pracovišť a produktivitu.

Pohled na římské zedníky a řemeslníky mi tolik připomínal skomírání ekonomiky v čase normalizace sedmdesátých let, a jak to dopadlo, jsme viděli o deset či patnáct let později.

Z italské tragikomedie je mi zvláště úzko: v Římě jsme byli šestkrát, celkem skoro půl roku a mám k té zemi emotivní vztah jako k rodné Moravě: rádi tam zajedeme, pobudeme, ale žít bych tam nemohl, protože státní a byrokratický dohled nad občany mi připadá horší než v základní škole na nezbedné žáky.

Zdětinštěli ti Italové výměnou za státní příplatky a penze, a regulace na ochranu před globální konkurencí volí ty, kteří jim to vše dají a nevím, jestli vezmou rozum do ruky a začnou pracovat, anebo budou dělat rotyku v ulicích a vymáhat, aby dostali, co vláda nemá. Pamatuji na shromáždění kolem velebného Pantheonu, kde mladí Italové nosili transparenty s nápisy, které vyjadřovaly pohoršení nad tím, že by se měly reformovat penze. Pohled na dvacetileté deroucí se o penze byl dost hnusný. A zajisté příští rok nepojedeme do Říma, abychom se na ten úpadek dívali zblízka.

Rost'a Firla - Sudbury

***

E-mail

Nelituj, Aleši, že jsme na Masaryktownu oslavili naše hochy od Zborova. Pravda, dějiny se militarizují. Ale na téhle planetě to jiné nebude. Nemám ráda válku o nic víc než ty, ale uctít památku padlých musím a chci.

Hodně lidí pořád podléhá mýtu, že Češi jsou zbabělí a že si nikdy svobodu nevybojovali. Není to pravda: naše československé legie mají velké zásluhy.

Kdysi to dobře popsal tuším bývalý poslanec Petr Zenkl, když napsal, že zabrání sibiřské magistrály velmi pomohlo spojencům za 1. světové války, a že by si tento čin zasloužil většího uznání od historiků, než jakého se mu dostalo.

Nakoukla jsem na Tvůj pohled na 28. říjen a dovoluji si malou polemiku. Často slyším názor, že Československá první republika byla zemí několika národů. Je to matení pojmů.

Zemí mnoha národů bylo Rakousko-Uhersko. Československo bylo státem Čechů a Slováků, pro Čechy a Slováky. Ostatní byly jen národnostními menšinami, které se těšily všem právům a výsadám. Všechny evropské státy mají menšiny. Státní útvar, který lze nazvat mnohonárodnostní, většinou okupuje několik území, kde jsou jiná etnika. To nebyl případ ČSR. Československo nezískalo území, které mu historický nepatřilo (až na podkarpatskou Rus, kterou jsme promptně ztratili. Spiš jsme ještě měli nárok na Lužici.

Ti ostatní, kteří tu spolu s Čechy žili, sem přišli později. Němci často na pozvání českých králů, aby osídlili kraje, vyprázdňené po moru. Že se tito hosté většinou chovali jako kolonizátoři a nadřazená kasta, je kapitola sama pro sebe, a lidstvo by si z ní mělo vzít poučení.

Barbara Sherriff

***

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Portrét: Frank Stenger - Canadian Agricultural Hall of Fame; 2011

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Točí se svět...

Tenkrát, když jsme seděli se smíšenými pocity v tryskovém letadle co nás unášelo přes oceán, tak jsem cítil živě jak se mi život jakoby rozpadal na dvě epochy a jak tenhle let je začátkem té druhé, nové a neznámé, začátkem dobrodružství, ke kterému mě a mojí rodinu dohnaly okolnosti „... každý zlý k něčemu dobrý,“ říkal jsem si, bez toho nešťastného nápadu Kremlu bych se k tomu nikdy neodhodlal, proč taky, najděte mi deset měst na světě, která jsou hezčí než Praha s Vltavou, což to není pěkné jméno pro pěknou řeku?

Vznášeli jsme se nad oceánem. Ze smutné přítomnosti do nejasné, ale snad nadějně budoucnosti a ze všech těch nejistot a nejasností jedno se mi jevílo slibné -jestli to všechno dobře dopadne, tak se aspoň podíváme trošku po tom širém světě tak jak nás to napadne, jak budeme mít prachy a kuráž, výlety k Mácháči nebo do Hamru na Jezeře byly sice jedinečné, ale svět je ohromný a exotický, možná, že jednou uvidíme Paříž nebo Tahiti....

A pak ta naše nová éra začala a to přímo uprostřed velké země, v prérii, která se ukázala trochu jinačí než jak jsem si jí představoval z mladistvé četby mayovek, ale pak došlo i na ty cesty a poznávání, nic světoborného, ale jsem člověk umírněný a tak čas plynul a někdy přinášel pochybnosti jestli ten výběr nového domova byl správný, taková Main Street nebo Portage Avenue to přece není žádná Mariahilferstrasse ani Saint Germain Boulevard ... věděl jsem, že jiný by klidně dokázal zase se spakovat a jet nebo letět jinam, začít znova a jinde, až by nakonec našel v duši klid a mohl si říct ... ano, tady to je ono, teď už se mi balvan snů a přání neskutálí dolů, tady zbuduji svůj hrad, odtud mě vynesou až přijde čas.

Ale nakonec jsme to ještě jednou dokázali a když jsme se ve městě Winnipeg v Manitobě dostatečně zpotili a dostatečně vymrzli, když už jsme nasákli vším co se dalo, opustili jsme to místo s přátelským obyvatelstvem a krajanskými kamarády a dva týdny nato doufali, že jsme dosáhli místa konečného zabydlení, kde to asi doklepeme do penze a do smrti, i když jsme do Vancouveru vjížděli za podzimního psiho počasí, za deště a mlhy, ale pak první slunečný den nám stačil, abychom věděli, že děláme dobře.

Pojednou nás začaly opouštět cestovatelský chutě a začali jsme se plavit jen po těch ohromných ferry na ostrov Vancouver a na půvabné ostrovy Gulf a tam si připadali skoro jako doma, jako na Vysočině, nemohli

se vynadávat na hory a na moře a jak jsme se plavili na těch lodích, tak jsem střídavě myslel na Archimeda a jeho geniální a jednoduchý zákon a střídavě se kochal pohledem na vytyčený mrakodrapy města osvětlené od západu sluncem a to se mi ta chladná mrakodrapová mohutnost jevíla až krásná a jak už mi ubývalo mladického elánu a přibývalo strachu ze zlodějí, bankéřů, politiků či krásných žen, tak jsem si po návratech domů říkal: „Božínku, jen ať tady už můžeme zůstat v klidu, ať nás odtud nevyžene třeba revmatismus, ty hory, co se táhnou až k Pacifiku přitahují a zastavují mračna, hodně tady v zimě a z jara prší ... a tak čas plynul, občas jsme si prohlíželi prospekty z Havaje, Vánočních ostrovů, mexické Riviéry, Aljašky, ale nakonec jsme jeli do údolí Okanagan na broskve a nebo na Sunshine Coast, slunili se na opuštěném, drsně krásným pobřeží a to jsem si vzpomínal na H. Millera, takhle možná trochu vypadá i ten jeho Big Sur, říkal jsem si a pak vlez do čirý, ale studený, ale příjemně osvěžující vody Pacifického oceánu.

Někdy pozoruji, že se ze mě stává místní patriot a když si v poledne o pracovní přestávce vycházím do ulic, říkám si, že to nakonec dopadlo docela dobře, Burrard Street sice není Národní třída, ale můžu sejít dolů a podívat se co se děje v přístavu a jak se naproti za úžinou třeptí na horách sníh, na sjezdovkách Grouse se dá jezdit i večer, v namodralém osvětlení jsou pěkně vidět boule i bouličky, a pak se posadit do hospody na vrchu, *plzeň* tam sice netočí, ale i tak se tam dá spekulovat o životě, na to jsou přece hostince nejlepší, vážení.

I když tady sice neplatí *Kdo nepracuje, ať nejí*, nepodařilo se mi dostat do společnosti nepracujících jedlíků a tak ve vracím do kanceláře ke svým lejstrům, cestou se dívám na slečny a paní, ne každé ale módní vína přidá na půvabu; někdy se ještě stavím na vínko v přepychovém baru hotelu *Hyatt Regency*, hezký černovlasý barman ve fialovém kabátci se mě se zájmem ptá jak se mi vede. Je to milý člověk, cosi mi říká, že patří k dost početné komunitě hošanů, co se dá dělat, každý jme ňákej, říkám si rozšafně. Na místo ke svému stolu v kanceláři zaměstnavatele a chleboďárce se vracím někdy s vědomím, že díky reorganizaci ubylo náročných a zajímavých úkolů, ale to mi nebrání v tom, abych si říkal: „Jo, za jiný konstelace moh sem se stát váženým odborníkem!“

Všechno krásní a vypadá zajímavě, když je hezky a svítí slunce a to se dívám kolem, na slečny a dámy stejně jako občas na podivné existence, v té společnosti zaujímá význačné místo jeden černoš, ač vždycky s brejlema proti slunci, tak není pochyb o tom, že je to pohledný člověk, hezký muž černý pleti, v jeho chůzi je pružnost sprinterů a elegance tanečnicků, škoda jenom, že to jeho tělo není dost dobře vidět, protože vždycky je oděný do tenisek, tepláků a kalhot na nich, do šviháckého bílého kabátu a ten je do pasu rozhalený a tak ten černoš připomíná rozříznutou cibuli, protože pod tím kabátem má ještě svetřík a vestu, možná, že toho je ještě víc, mluvím jen o tom, co je vidět, na ramena mu splývá rouška snad z flanelu, která pokrývá tu černou hlavu a na ní je klobouk, pěkná, zachovalá šedá bouřka. Někdy se v chůzi zastaví, snad se nad něčím v klidu zamýšlí, pokučuje dýmku a v druhé ruce drží světlou kabelu, v ní má možná něco na převléknutí, možná knihy, spisy, jídlo, možná výbušninu nebo zbraň, ale v každém případě deštník, ten z ní vyčuhuje. A když pak vykročí, jeho krok je elegantní a zvláštní je, že ten člověk vlastně při vší střelenosti a podivinství nevzbuzuje úšklebek či smích, je v něm dokonce cosi majestátního, jako když jazzový muzikant ležérně přichází na svoje místo ve směšné čepičce nebo bekovce. To bych ho, toho mého černoša, někdy nejradši trochu déle sledoval na jeho procházce, jen tak se na něho díval a nebo se dokonce s ním skamarádil, ale na to se mi nedostává času ani odvahy a tak jdu do svého úřadu, obyčejný člověk za svou práci.

Když je hezky, tak někdy trávím polední odpočinek v prostorách Robson Square, po schodech před Art Gallery se tam sestoupí na prostranství s rynečkem, kde se v zimě bruslí, jednou jsem se tam taky projížděl na svých bruslích *Lange* a tam před prosperující restaurací *The Old Bailiff* číšník vynesou pár stolů a židlí a jak ten podnik

prosperuje, tak je tam stolů a židlí stále víc, šéfkuchař musí být mistr svého oboru. Nejdřív jsem si dával jen výbornou polívku s houskou, ale kolem mě to libě vonělo a tak jsem pak nezůstával jen u polívky, ten kuchař je záruka prosperity toho podniku. Kuchařina bude asi sotva jeho desátým nebo dvacátým zaměstnáním jak je tomu tady dost běžným zvykem, ano. „One must be flexible, adjustable to the situation!“ říkají a podle toho to někdy vypadá. Pochybuji, že ten člověk byl *real estate agentem* nebo prodávčem ojetých automobilů, spíš bych věřil, že už jako klučina čmúchal v kuchyni, na svojí babičce vyzvídal, jak dělá tu výbornou bramborovou polívku a sám si připravoval jídlo.

Ten podnik má bar příjemný, protože je na něm hodně dřeva. Žádná moderna ze skla a lesklého kovu, žádný ten mnohdy hogo-fogo paskvil, ve kterém si libují někteří návrháři interieurů. Když jsem tam začal docházet, pracoval u baru takový ukecaný chlapík, veselá kopa s knírem, ale pak ho vystřídala dost hezká rusovláska, s počátku se na mě pěkně usmívala, ale pak se většinou zdálo, že jí něco trápí, starosti nebo láska, to už se usmívala jen tolik co se hodí k jejímu zaměstnání. Zase bylo pěkné sluneční poledne a tak jsem si sednul ke stolu před podnikem, někdy mám s sebou knížku, buď anglický originál nebo exilovou literaturu, v duchu smekám před činností těch našich dost početných nakladatelství, nad tou velikou a zásluhou práci, kterou dělají, tentokrát jsem ale měl s sebou náročnou filosofickou literaturu a to jsem od knihy občas vzhlídnul, abych se zamyslel nad přečteným odstavcem. A v jednu takovou chvíli jsem uviděl jak po blízkém schodišti k budově Art Gallery, kde za pěkných dnů někdy sedí úřednice, podobně jak jsem vídal sedat slečny a paní na schodišti k Rudolfinu v Praze 1, někdy mi z té podívaný bylo jako po štamprli slivovice nebo vínovice ... tedy najednou jsem viděl jak po tom širokém schodišti ke stánku umění po jedné straně volně sestupuje ten můj černoš ve svojí kompletní výzbroji jako vždycky, scházel klíčáňko a dýmka mu trčela z úst, ani bych se nedivil, kdyby to byla *dunhillka* nebo *petersonka*, scházel po těch schodech jako nějaký zvěstovatel, prorok nebo Maur. Ve stejnou chvíli, po druhé straně schodiště křepce sestupoval muž středního věku v prvotřídním šedém obleku, na bílé košili tmavá kravata, v jedné ruce kožený kufírek a v druhý něco držel a tisknul to k uchu, ve tváři měl napjatý výraz a něco povídal. I když jsem dost pozadu se svými znalostmi moderní techniky, došlo mi, že k uchu tiskne bezdrátový malinkatý telefon a do něj i hovoří, že předbíhá drahocenný čas o tu chvíli, než se dostane na své pracoviště, ke svému stolu s normálním telefonním přístrojem.

Už v polovině schodiště předešel mého černého podivína. Tu mě najednou napadla otázka, kdo z těch dvou je větší blázen, větší pošetilec, kdo zasluhuje útrpnost a kdo závist, obdiv: pokojný sestup blahoslaveného a rázný krok muže businessu, který možná, že jenom díky tomu jeho malinkatému telefonu u ucha přichází v ten okamžik ke značnému jmění a nebo se ho na poslední chvíli stačí zachránit. Dostal jsem strach, aby se po těch chodech v tom svém spěchu dostal ve zdraví. Rázoval pak dál kolem toho ringu, kde se v zimě bruslí, zatímco ten můj černý podivín, když sestoupil po schodech, postavil svou kabelu na lavici a zvolna, pečlivě si zapaloval vyhaslou dýmku, vyslal modravý obláček kouře k modrému nebi, vzal kabelu a ladným krokem, jakým přicházejí jazzoví muzikanti ke svým místům, kráčel kolem ringu, kde se v zimě bruslí.

Pojednou už jsem neměl potřebu vrátit se k filosofickému spisu, dostal jsem právě svou dávku. Dopil jsem, zaplatil a vracel se do služeb Jejího Veličenstva. Ulice teď byly plné lidí, dav se valil v obou směrech a tu mě napadlo, že se ještě možná dočkám časů, kdy po Robson Streetu, Burrard Streetu, po třídě Georgia a jiných ulicích Vancouveru budou spěchat muži, ale možná i ženy s bezdrátovými minitelefonními přístroji u svých uší, někdo u levého, někdo u pravého, ale co mám z toho, takový už je život, jak se dá pokrok do pohybu, nic už ho nezastaví.

Vladimír Cícha

Říjen 1989

(vyšlo ve vancouverském Zpravodaji jako Robson Square)
Redakčně upraveno Satellitem.

**SALON
KARIN**
(416) 251-6000
3507 Lakeshore Blvd. W. (at Brown's Line)
Etobicoke, ON M8W 4N5

**nově otevřené
kadeřnictví**
v jižním Etobicoke na Lakeshore
(mezi Kipling a Brown's Line)
Parkování zdarma nebo TTC
Otevřeno: úterý-pátek, 9-19
Na vaši návštěvu se těší
Karin Waldstein

Roráty za Magora aneb pravdivá zpráva z Humpolce

První, co Ivan Martin Jirous učinil 4. září Léta Páně 2009, když vstoupil se svými už notně olýsalými učedníky do kanceláře starosty města Humpolce, bylo zvolání: „Nemáš panáka?“ Po zjištění, že obdržel nealkoholické pivo Bernard zařval výhrůžku: „Neseděl jsem osm a půl roku, abych v mém rodném městě chlastal nealkoholický pivo. Jdem pryč!“ Bylo přineseno Mistru pivo alkoholické a po prvním loku následovala omluva v podobě lidové písně z Humpolce, jejíž varianta je zapsána na Šumavě:

Až přijdu domů, všechno rozbiju, vokna vytřískám, starou zabiju! Rum a putyka do srdce proniká. Rum a putyka, to já mám rád. Když sem vožralej, tak jsem pitomej. Když jsem pitomej, tak nemám cit.

Otec českého kulturního undergroundu, muž, který poctivě „zkurvil bolševikovi celou jednu generaci“, Ivan Martin Jirous, řečený, proslavený a činný jako Magor, byl totiž doma. Ten den se měl stát čestným občanem města, kde se narodil 23. září 1944. Když před pěti lety první Jirousova láska, zdravotní sestra, členka jeho recitačního souboru Jarmila Neomytková, připravila sborníček Humpolecký Magor, mohli jste se tam dočíst toto: *Ptala jsem se lidí, na úřadě i ve škole, pro všechny byl „nestravitelný“. Při otázce, zda něco četli, mi všichni říkali, že nemají čas, nebo krčili rameny! Teď ne. Na otázku, zda znají jeho díla, odpověď stejná. Záporná. Nebo jiný občan Humpolce: Při prvních parlamentních volbách kandidoval I.M.J. za Hnutí občanské svobody. Tehdy jsem ho volil já i moje žena, oslovoval jsem lidi, aby ho taky volili, a všichni si pokaždé odplivli.*

A teď? Kromě dvou ostře protestujících bolševiků hlasovalo pro čestné občanství celé zastupitelstvo. Proto pan starosta Jiří Kučera nájezd undergroundu snášel velkoryse a s pobaveným úsměvem. Magor jak byl vožralej a pitomej to pocítil, přidal na radnici ještě polepšenou sloku lidového gregoriánského chorálu z Humpolce: „Až přijdu domů, ženu pohladím, vokna dám zasklít.“ Při slovech ženu pohladím, hladil po hlavě Jiřinu Šiklovou.

Po přijetí na radnici si koupil Magor koš na houby i na lahváče a odešel zakrývat rozpaky do putyky. Pak jsme hodinu čekali před kinem, až skončí pátý ročník Mezinárodního antropologického kongresu Aleše Hrdličky s tématem: „Kam kráčíš člověče...lidstvo?“ Člověk Magor stále podnikal pokusy odkráččet do hospody s výkřiky: „Já se na to můžu vysrat. Jdu na panáka!“ Jediná socioložka Šiklová měla odvahu mu v tom bránit. Jak gejša z Kurosawových filmů drobně cupitala za ním, stavěla se mu do cesty, cosi chlácholivě, jak děcku vysvětlovala a Magor se schlíple a pokorně vracel před kino. Uniknul jen jednou, přinesl si pivo a hruškovici. Přezpíval nám celý svůj světový repertoár lidových písní. Pak přišlo na písně, vtipy a výkřiky erotického charakteru, mírně řečeno. Kolem obloukem, s vyplašenými zraky kroužili humpolečtí občané, různí funkcionáři města, organizátoři antropologického

kongresu vybíhali vyděšeně před dveře a rezignovaně odcházeli. Matky zacpávaly dětem uši. Do této situace přijel Ivanův domácí, knížepán Karel Schwarzenberg. Měl triko s Jirousovým portrétem a heslem Magor for president! Skupinka desperátů v čele s knížepánem a Magorem pak vstoupila do závěru antropologického kongresu, zrovna když v potměšilém kině pod fotografií indiánů hrál nějaký hoch z místní lidové umělecké školy na kytaru španělské rytmy. „Kdo tudle kravinu vymyslel, co to je za kreténa!“ zařval Magor. V tu chvíli by ho člověk praštil. Rachiticky vyhlížející hošík s kytarou se stáhnul. Nastala jakási až formanovská atmosféra dekorování světových antropologů. Androši trochu hlučeli, pan tajemník kongresu šlel, tekly mu nervy, pan starosta se stále usmíval. A do toho to zaznělo:

„Vážené dámy a pánové, vážení hosté, nyní mi dovozte pokračovat v oceňování těch osobností, které se významnou měrou zasloužili o rozvoj či reprezentaci Města Humpolec, či kterých si občané města váží pro jejich pevné morální a občanské postoje, pro jejich mimořádné vlastnosti a zásluhy či pro příkladné činy provedené v obecní prospěch. Tak praví Statut Medaile Dr. Aleše Hrdličky. Tato medaile představuje pro město Humpolec obdobu institutu čestného občanství. K ocenění básnických a publicistických počinů, k ocenění jeho působení v českém undergroundu a v neposlední řadě k ocenění jeho pevných morálních postojů, rozhodlo Zastupitelstvo města Humpolec ocenit pana Ivana Martina Jirouse Medailí Aleše Hrdličky v rovině občanské.“

Evidentně dojatý, k slzám pohnutý největší žijící český básník vystoupal ztěžka na podium. Dostal medaili s citátem „Veškeré lidstvo je jednoho původu“ a připomněl, že jeho praděda, humpolecký tesař, dělal ve stejné dílně jako otec autora této věty Aleše Hrdličky. A jako v adventním čase, kdy se kostel postupně rozsvěcuje, tak se rozsvítilo v Humpolci i našich duších a vzpomínkách. A jako se postupně zvětšuje počet zapálených svící adventního věnce a

zpěvy se prodlužují, neboť adventní píseň *Rorate caeli (Rosu dejte)* má čtyři sloky pro čtyři týdny Adventu, kdy toto narůstání světla a délky zpěvu symbolizuje blížící se příchod Krista, který je „světlem k osvícení pohanů a spásou Izraele“ (Lk 2,32), tak jsme povstali a tleskali k poctě muže, který je možná sám svým nepřítelem i obětí. Ale člověkem za všech

okolností věrným sobě samému. Tím, kdo osvětlil generaci vlasatých pohanů světlem svobody a přinesl jim spásu.

**Břetislav Rychlík,
Magorovi k pětadesátinám**

+++

Ivan Martin Jirous byl povolán na věčnost 9. listopadu 2011, pohřeb se konal v Kostelním Vydří 19. listopadu 2011 v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří.

TORONTO OPERETTA THEATRE
101
Guillermo Silva-Marin,
General Director
www.torontooperetta.com

Kálmán's masterpiece... romance and comedy
of the Austro-Hungarian Empire at its height.

THE GYPSY PRINCESS
(Die Csárdásfürstin) by Imre Kálmán

Derek Bate, Conductor
Guillermo Silva-Marin, Stage Director
Lara Ciekiewicz, Elizabeth Beeler, Keith Klassen, Ian Simpson

Dec. 28, 30, 31* & Jan. 4, 6, 7** at 8 pm
Jan. 8 at 2 pm

* New Year's Eve Gala
Dinner, Party, Dancing

** Family Night Out
50% Discount for Youth

St. LAWRENCE CENTRE FOR THE ARTS
416-366-7723 | 1-800-708-6754 | www.stlc.com
30% DISCOUNT FOR GROUPS OF 20 OR MORE

Tři hospody v centru Toronta

Na pípě padesát evropských piv

mezi nimi

Pilsner Urquell!

K tomu evropské jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

Town Crier Pub

115 John St.
poblíž Queen St. W.
Toronto, Ontario M5V 2E2
Tel.: 416/204-9502
E-mail: towncrierpub@atef.ca
www.towncrierpub.ca

***

Village Idiot Pub

126 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

***

Sin&Redemption

136 McCaul St.
poblíž Dundas W.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

***

